

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

30 септември 1975 година*

По дело 32-75

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО, от Cour d'appel, (Франция), в производството висящо пред този съд, между

Anita Fiorini, вдовица на Eugenio Fiorini, живееща във Venissieux, Франция,

и

Société nationale des chemins de fer français, със седалище в Париж

относно тълкуването на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в рамките на Общността (ОВ L 257 от 19 октомври 1968 г.),

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н J. Mertens de Wilmars и г-н A. J. Mackenzie Stuart, председатели на състав, г-н A. M. Conner, г-н R. Monaco, г-н P. Pescatore, г-н H. Kutscher, г-н M. Sørensen (докладчик) и г-н A. O'Keefe, съдии,

генерален адвокат: г-н A. Trabucchi,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 14 март 1975 г., постъпило в секретариата на Съда на 21 март, Cour d'appel (Апелативен съд), Париж иска от Съда, на основание член 177 от Договора за ЕИО, да постанови тълкувателно решение, с което да се произнесе дали картата за транспорт с намаление, издадена от националното дружество на френските железопътни линии на многочленни семейства, представлява за работниците на държавите-членки „социална привилегия” по смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета на европейските общности от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в рамките на Общността (ОВ L 257 от 19 октомври 1968 г.).

* Език на производството: френски.

2. От решението, с което се иска тълкуване, е видно, че предмет на главното производство е отказът на националното дружество на френските железопътни линии да издаде такава карта за намаление на италианска гражданка, живуща във Франция, чийто съпруг, също италиански гражданин, е работил и починал във Франция в резултат на трудова злополука, оставяйки вдовица и четири деца.

3. Отхвърлянето на молбата, поради гражданството на ищеца, се основава на разпоредбите на френското законодателство, съгласно което картата за намаление на многочленни семейства по принцип се предоставя единствено на френски граждани, а на чужденци се издава само ако страната на произход на ищцата е сключила с Франция съответен договор при условията на взаимност, какъвто в случая с Италия липсва.

4. Френският Закон от 29 октомври 1921 г., изменен със Закона от 24 декември 1940 г. и Наредба от 3 ноември 1961 г., предвижда, че в семейства с три или повече деца, ненавършили осемнадесет години, бащата, майката и всяко дете имат право, по искане на главата на семейството, да получат лична карта, която им предоставя определени намаления на билетите за пътуване със SNCF.

5. Член 20 от Code francais de la famille et de l'aide sociale (Френски кодекс за семейството и социалното подпомагане) (Наредба от 24 януари 1956 г.) предвижда, че с цел подпомагане отглеждането на децата в семействата, последните имат право на определени помощи и обезщетения, които са изброени, макар и не изчерпателно, и които, освен предвидените в законодателството относно общественото осигуряване семейни надбавки и данъчни облекчения или освобождавания, включват намаления на билетите за пътуване с железопътния транспорт съгласно приложимия в настоящия случай закон.

6. Въпреки че Съдът, когато постановява тълкувателно решение съгласно член 177, няма право да прилага правилата на Общността към конкретен случай, или в тази връзка да се произнася по дадена национална разпоредба, той може да посочи на националния съд факторите за тълкуване в зависимост от правото на Общността, които биха му били полезни при оценката на правните последици на тази разпоредба.

7. Член 7, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. предвижда, че по отношение на условията на труд, работник, гражданин на държава-членка, не може да бъде третиран на територията на останалите държави-членки различно от националните работници поради неговото гражданство.

8. Съгласно параграф 2 от същия член той има право на „социалните и данъчни привилегии на националните работници”.

9. Съгласно параграф 3 от тази разпоредба той трябва освен това, „ по силата на същото право и при същите условия като националните работниците да има достъп до обучение в професионални училища и центрове за повишаване на квалификацията”.

10. Ответникът по главното производство е възразил, че става въпрос за привилегии, които се отнасят единствено до положението на работника, тъй като са свързани със самия трудов договор.

11. Макар да е вярно, че определени разпоредби от този член регулират отношения, произтичащи от трудовия договор, съществуват и други, като например нормите относно възстановяването на работа и повторното наемане при оставане на работника без работа, които не уреждат тези отношения и дори предполагат прекратяване на предходния трудов договор.

12. При тези обстоятелства препращането към „социалните привилегии” в член 7, параграф 2 не може да се тълкува ограничително.

13. Ето защо следва, че с оглед равното третиране, което е целта на тази разпоредба, материалният обхват на приложението трябва да се очертае така, че да включва всички социални и данъчни привилегии, независимо дали са свързани или не с трудовия договор, като например намаление на билетите за пътуване в полза на многочленни семейства.

14. Следователно е необходимо да се прецени дали такава привилегия трябва да се предоставя на вдовицата и децата след смъртта на работника-мигрант, когато националното законодателство предвижда, че на всеки член от семейството, по искане на главата на семейството, се издава лична карта за намаление.

15. Ако вдовицата и непълнолетното дете на гражданин на въпросната държава-членка имат право на такива карти, при условие че искането е било направено от бащата преди неговата смърт, това трябва да се прилага и в случаите, при които починалият баща е бил работник-мигрант и гражданин на друга държава-членка.

16. Би било в противоречие с целта и същността на правилата на Общността за свободно движение на работници да се лишат от тази облага наследниците на работника след неговата смърт, при условие, че същата облага се предоставя на наследниците на гражданин на съответната държава.

17. В тази връзка е важно се отбележи, че разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1251/70 на Комисията относно правото на работници да останат на територията на държава-членка след като са били наети на работа в тази държава.

18. Член 3, параграф 1 от този регламент предвижда, че ако работник е придобил правото да остане на територията на държава-членка, живущите с него членове на семейството му имат право да останат в нея след смъртта му, докато член 7 предвижда, че : „правото на равнопранно третиране, установено с Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета, се прилага и по отношение на лица, които попадат в обхвата на разпоредбите на този регламент”.

19. Ето защо на въпроса е необходимо да се отговори по следния начин: член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че посочените в тази разпоредба социални привилегии включват картите за транспорт с намаление, издадени от националния орган по железопътен транспорт на многочленни семейства, като това важи дори ако предоставяне на

привилегията се иска чак след смъртта на работника в полза на неговото семейство, пребиваващо в същата държава-членка.

По съдебните разноски

20/21. Разходите, направени от френското, италианското правителство и Комисията на Европейските общности за представяне на становища пред Съда, не подлежат на възстановяване и С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът

като се произнася по въпроса, поставен от Cour d'appel, Париж, с Решение от 14 март 1975 г., реши:

Член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета относно свободното движение на работници в рамките на Общността трябва да се тълкува със значението, че посочените в тази разпоредба социални привилегии включват картите за транспорт с намаление, издадени от националния орган по железопътен транспорт на многочленни семейства, като това важи дори ако предоставяне на привилегията се иска чак след смъртта на работника в полза на неговото семейство, живущо в същата държава-членка.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 30 септември 1975 година.

Подписи